

// Consultoria sociopolítica

EL BARÒMETRE INCLUSIU DE SANT CUGAT DEL VALLÈS 2020

RESUM EXECUTIU

Sant Cugat del Vallès, desembre de 2020

DESCRIPCIÓ DE L'ESTUDI: Aquest document conté l'anàlisi dels resultats de l'enquesta realitzada entre mitjans de setembre i mitjans d'octubre de l'any 2020 als ciutadans de 16 i més anys empadronats a Sant Cugat del Vallès. A partir de la construcció d'indicadors quantitatius i qualitatius adaptats a les característiques del municipi, l'estudi ens dona compte de les condicions de vida dels residents a la ciutat al respecte dels principals eixos que integren les polítiques d'inclusió, a saber; el demogràfic, el formatiu, l'econòmic, el laboral, el sociosanitari, l'assistencial, el relacional, el territorial i el relatiu a la pobresa i l'exclusió social.

FITXA TÈCNICA DEL BARÒMETRE INCLUSIU:

- **Univers poblacional:** 74.688 habitants empadronats a la ciutat de 16 i més anys (segons les dades del padró municipal actualitzades en data 25-02-2020).
- **Nivell de confiança:** 95,5% on K=2 i P i Q són igual al 50%
- **Error mostral:** + - 4,5%
- **Mostra:** 490 enquestes
- **Mostreig:** Per quotes de sexe, edat i nacionalitat.
- **Tècnica de recollida de dades:** Enquesta telefònica.
- **Base de sondeig:** dades telefòniques disponibles extretes del padró municipal.
- **Durada del treball de camp:** del 14 de setembre al 10 d'octubre de 2020.
- **Durada del qüestionari:** 15 - 20 minuts.
- **Programari estadístic utilitzat per explotar les dades:** SPSS
- **Tipus d'anàlisi:** freqüències i taules de contingència.

Índex de continguts

- 1.- Àmbit sociodemogràfic (pàg.4)
- 2.- Àmbit formatiu/educatiu (pàg.6)
- 3.- Àmbit territorial (pàg.8)
- 4.- Àmbit relacional/ciutadania (pàg.12)
- 5.- Àmbit de la salut (pàg.15)
- 6.- Àmbit de l'exclusió social (pàg.16)
- 7.- Àmbit laboral (pàg.20)

NOTA: Detall dels barris que integren cadascuna de les zones territorials creades fruit de la divisió que s'ha fet del municipi en 4 grans zones

Zona 1: La Floresta, Les Planes , Can Barata, Sol i aire, Can Bell, Sant Medir, Costa del Golf, Can Cortés, Can Borrell, Collserola nucli est, Can Sant Joan nord

Zona 2: Mira-sol, Mas Gener, Can Cabassa, Ca n'Ametller, Can Mates (nord,est i oest), Bell indret, Can Revella, Colònia Oller, Can Gatzet, Arxiu, Valldoreix, Colònia Montserrat, Can Calopa , Pla de la Pageda, Can Majó

Zona 3: La Guinardera, Volpelleres, Roquetes, Coll Favà, Can Magí (Nord i sud), Eixample (Est, i oest) Golf, Can Traval, El Colomer, Parc Central, Sant Domenech Oest.

Zona 4: Sant Francesc, Monestir, Torre Blanca, Centre (Oest i Est), Sant Domènech Est

ÀMBIT SOCIODEMOGRÀFIC

ESTRUCTURA DE LA POBLACIÓ

Sant Cugat continua sent una població menys envellida en comparació a la comarca, la província i Catalunya, ja que l'índex de vellesa (persones de 65 i més anys respecte el total de la població) es situa aproximadament entre 2,6 i 4,9 punts percentuals per sota d'aquests tres àmbits de comparació supramunicipals.

L'índex d'envelliment del municipi (total de persones de 65 i més anys respecte la població de 0 a 15 anys) també és substancialment més baix que l'observat per la comarca. De fet és més de 53 punts percentuals inferior que el provincial i el català.

En canvi, l'índex de sobre envelliment de Sant Cugat es força similar al de la resta d'àmbits de comparació supramunicipals. És a dir, que el percentatge de població de 85 i més anys, respecte el total de persones grans de la vila (aquelles que tenen 65 i més anys) no presenta diferències massa significatives. L'estructura demogràfica de les persones de 65 i més anys de la ciutat presenta un envelliment molt semblant respecte a la mitjana comarcal, tot i que continua sent lleugerament més jove que la observada tant pel la demarcació com pel país.

Sant Cugat, igual que fa tres anys, destaca en positiu també pel comportament de l'índex d'infància, i és que el 19,2% del total de la població té entre 0 i 15 anys, una dada 2,3 punts percentuals superior a la observada a nivell comarcal i 4 punts més elevada que la mitjana catalana i provincial.

El percentatge de santcugatencs/ques que ha nascut fora de Catalunya és només del 32,7%, i d'aquests, gairebé el 60% són nats fora d'Espanya. En canvi, la proporció de població de la comarca del Vallès occidental i de Catalunya nascuda fora del país (Catalunya) és del 37,3% i del 40,5% respectivament. Aquestes diferències

s'expliquen sobretot degut a la menor presència de població nascuda a la resta de l'estat espanyol que existeix a Sant Cugat (només un 13,3%, mentre que a la comarca és del 21,2% i a Catalunya del 19,3%).

POBLACIÓ ESTRANGERA I CARACTERÍSTIQUES DE LA MATEIXA

El percentatge de persones de nacionalitat estrangera a Sant Cugat del Vallès és del 12,3% (gairebé un punt percentual superior que fa tres anys), una dada 1,6 punts superior a la mitjana comarcal, però més baixa que la mitjana provincial (15,4%) i catalana (16,2%). Així doncs, mentre que en els darrers 3 anys el percentatge de nacionals no espanyols amb prou feines s'ha incrementat un punt percentual tant a la ciutat com al conjunt de la comarca, el creixement que ha experimentat a la demarcació i al país ha estat superior als 2,5 punts. Fa tres anys, la diferència percentual de persones estrangeres entre Sant Cugat i Catalunya era de 2,2 punts percentuals a favor del conjunt del país. Ara la diferència s'amplia i arriba gairebé als 4 punts.

L'origen dels nacionals no espanyols de Sant Cugat presenta diferències molt notables amb la resta d'àmbits de comparació supramunicipals, a saber, gairebé la meitat procedeixen de països membres de la UE o de la resta d'Europa, mentre que els africans amb prou feines superen el 5%.

Una altra característica de la població estrangera del municipi, en aquest cas ens centrem en la que té 16 i més anys, és la seva joventut (cosa que no ha variat pràcticament gens en els darrers 3 anys). I és que el 32,3% dels estrangers tenen entre 16 i 34 anys, una proporció més de 6 punts percentuals superior a la registrada pels nacionals espanyols.

El percentatge de persones grans estrangeres és molt baix, només el 6,2% d'aquest col·lectiu té 65 i més anys, mentre que la mateixa dada pels autòctons és del 19,1%, és a dir gairebé 13 punts percentuals superior.

El 73,9% dels estrangers de 16 i més anys que resideixen actualment a Sant Cugat porten 10 anys o menys vivint a la ciutat, una dada gairebé 8 punts percentuals superior a la observada fa 3 anys.

Els tests estadístics realitzats ens mostren que el 42% de les persones de nacionalitat no espanyola es concentren a la zona 4 (una dada 6 punts inferior a la observada fa 3 anys). El percentatge de persones estrangeres que viuen al barri és del 16,3%, és a dir, 3 punts percentuals superior a la mitjana.

Gairebé la meitat dels que procedeixen de països de la resta de la UE (48%) resideixen a la zona 2, per bé que un percentatge gens menyspreable d'aquest col·lectiu (35%) també viu a la zona 3

En canvi, el 64% els nacionals no espanyols originaris d'Amèrica de sud estan establerts a la zona 4.

ANYS DE RESIDÈNCIA I ORIGEN DE LA POBLACIÓ

Una quarta part dels sancugatencs/ques nascuts a Catalunya i que actualment estan empadronats al municipi s'han traslladat a viure a Sant Cugat durant els darrers 10 anys.

També cal destacar que gairebé el 30% de les persones del municipi que resideixen a la zona 1 són nascudes a la resta de l'estat espanyol, una dada que duplica la mitjana observada.

El 77,9% dels residents que han nascut a l'estranger porten menys de 15 anys vivint a Sant Cugat.

TIPOLOGIA I CARACTERÍSTIQUES DE LES LLARS

Les dades obtingudes pel Baròmetre 2020 sobre la composició de les llars no difereixen gaire de les registrades fa tres anys, ni de les tendències que s'observen a nivell de país, per bé que a Sant Cugat el nombre de llars unipersonals l'any 2020 (11,6%) continua estant molt per sota del

l'observat a Catalunya l'any 2019 (26,1%), una dinàmica que es manté.

Allò més remarcable és l'aparició d'una tendència lleugerament a l'alça pel que fa a les llars monoparentals, les quals augmenten en 2,6 punts percentuals situant-se en una proporció del 8,6%

A la ciutat, el nombre mitjà de persones per llar no ha parat de créixer en els darrers 9 anys fins a situar-se en 3,11 l'any 2020. En aquest sentit, la tendència observada a nivell provincial i català durant el període 2016-2019 és d'un clar estancament, a saber, la dada es manté en les 2,48 persones per llar, mentre que a Sant Cugat, en els últims 3 anys (període 2017-2020) ha seguit augmentant, i ha passat del 3,06 al 3,11. De fet, a Catalunya, en els darrers 9 anys, i a diferència de Sant Cugat, el nombre mitjà de persones per llar ha disminuït en 0,06.

En el cas dels estrangers, el nombre de persones per llar és de 3,22 (0,28 persones menys que fa 3 anys), mentre que les llars formades per nacionals espanyols es situa en les 3,09 (0,08 persones més que al 2017).

El percentatge de persones de 65 i més anys que viuen soles és del 25,9%, una dada que ha augmentat en els darrers 3 anys i que es situa 2,2 punts percentuals per sobre de la registrada per Catalunya l'any 2019.

L'emancipació juvenil continua sent una qüestió complicada a la ciutat. I és que el 35% del col·lectiu jove de Sant Cugat no està emancipat, una dada similar a la observada fa 3 anys. De fet són precisament els joves de nacionalitat espanyola els que tenen la taxa d'emancipació més baixa (61,8%), mentre que la mateixa dada observada pels joves estrangers és 28,2 punts percentuals més elevada (90%).

El percentatge de persones que viuen en llars no tradicionals a la zona 1 (16,2%) és significativament superior a la mitjana (6,9%) i es situa 9,3 per sobre.

ÀMBIT FORMATIU/EDUCATIU

NIVELL MÀXIM D'ESTUDIS FINALITZATS AMB ÈXIT

Les persones amb un nivell d'estudis acabats que hem qualificat com a baixos (sense estudis, estudis elementals no acabats, EGB ESO i graduat escolar) només representen el 12% del total de la població enquestada, un percentatge 4,1 punts percentuals inferior al registrat pel primer Baròmetre.

L'evolució del nivell formatiu de la població de Sant Cugat durant els últims 9 anys s'ha incrementat molt, i és que les persones que a l'any 2020 tenen una formació superior als estudis secundaris (batxillerat, BUP, COU) és del 71,6%, una dada 14 punts més elevada de la registrada l'any 2011.

En els darrers 3 anys el percentatge de població de 16 i més anys amb possessió d'una titulació universitària ha crescut 7,5 punts situant-se al llindar del 60%.

Els estudis de formació professional baixen 2,4 punts respecte l'any 2017 situant-se en una proporció del 12,2% (mol similar a la observada l'any 2011).

Els residents a la ciutat que tenen com a màxim els estudis secundaris finalitzats és manté estable d'ençà l'any 2017, situant-se una mica per sobre del 16%, mentre que el percentatge de sancugatencs amb una titulació no superior als estudis primaris es redueix en gairebé 4 punts.

En els darrers 3 anys s'ha produït una acceleració pel que fa a la inversió en educació de la població de Sant Cugat seguint la tendència ja observada en l'anterior baròmetre.

Enguany, al contrari de fa 3 anys (on el percentatge de dones amb un nivell baix d'estudis era significativament més elevat que el dels homes), no s'observen diferències significatives en aquest sentit.

La gran majoria del col·lectiu adult (35-64 anys), a saber, el 72,6%, té una titulació universitària (una dada més de 10 punts superior a la observada fa 3 anys), un percentatge que en el cas dels més joves també és molt elevat, tot i que en menor mesura (47,3%) seguint la mateixa tendència de les dades del primer Baròmetre. Això ens indica que l'augment de les titulacions universitàries en els darrers 3 anys s'ha produït de la mà, sobretot, de les persones de 35 a 64 anys.

Per cada persona obté una titulació d'estudis de formació professional n'hi ha 5 que es graduen a la universitat, una proporció que augmenta significativament respecte les dades de l'any 2017 (la qual era de 1 a 3).

Les persones de 16 i més anys residents a la zona 4 de Sant Cugat són les que tenen un nivell d'estudis més baix. A saber, el 19,9% dels empadronats en aquesta zona té una titulació no superior als estudis obligatoris, una dada 4,9 punts percentuals més elevada que la mitjana, un fenomen molt similar a l'observat fa 3 anys. De totes maneres, el 50% dels seus residents està en possessió d'una titulació universitària, una dada significativament més elevada a la registrada l'any 2017 i que ara se situa a menys de 10 punts percentuals de la mitjana (aquesta distància era de 17 punts l'any 2017).

També cal destacar que és precisament en aquesta zona on el percentatge de residents de 16 i més anys amb una titulació de Formació Professional (17,5%) és un dels més elevats (amb una diferència positiva de 3,5 punts percentuals respecte a la mitjana). Unes xifres força similars a les registrades 3 anys enrere.

A les zones 2 i 3 és precisament on es concentren més ciutadans amb un nivell alt d'estudis. El percentatge de persones amb títols universitaris que resideixen en aquestes zones és del 66,2%, una dada gairebé 7 punts percentuals superior a la mitjana (unes xifres pràcticament idèntiques a les recollides al Baròmetre 2017).

La zona 2 també es caracteritza per tenir el percentatge més baix de persones amb un títol de Formació Professional (9%) un fenomen que es repeteix igual que fa 3 anys.

Continuem no apreciant diferències estadísticament significatives entre el nivell d'estudis dels nacionals espanyols i les persones d'origen estranger, per bé que el 60,2% de les persones de nacionalitat espanyola tenen estudis universitaris vers el 53,8% dels estrangers.

Són precisament les persones que porten residint menys de 10 anys al municipi (com és el cas del 74% del total d'estrangers) les que tenen un percentatge més elevat de titulacions universitàries (gairebé el 70%), una dada 10 punts percentuals superior a la mitjana. Uns resultats molt similars als observats fa 3 anys.

GRANS PERFILS POBLACIONALS SEGONS EL NIVELL D'ESTUDIS

A mode de resum podríem establir 3 grans tipus de perfils poblacionals en funció del seu nivell d'estudis, uns perfils que són idèntics, excepte algun petit matís, als ja definits 3 anys enrere :

- Perfil o tipus ideal dels santugatencs amb estudis universitaris: persones de menys de 65 anys (sobretot adults de 35 a 64 anys), residents a les zones 2 i 3 i/o ciutadans que porten menys de 10 anys residint al municipi.
- Perfil o tipus ideal de les persones amb estudis de formació professional: residents que viuen a la zona 1 i 4
- Perfil o tipus ideal de les persones sense estudis i/o amb estudis baixos (estudis elementals no acabats i/o amb poca inversió més enllà dels estudis obligatoris): ciutadans/es que fa 20 o més anys que resideixen al municipi (excepte els que hi viuen des de tota la vida), santugatencs que viuen a la zona 4 i/o estrangers procedents d'Àfrica i d'Amèrica del sud i central.

CONEIXEMENT I DOMINI DEL CATALÀ

Constatem un retrocés en el coneixement de totes les habilitats del català, llengua que domina (l'entén, el sap parlar, el sap llegir i el sap escriure) el 75,9% de la població de 16 i més anys de Sant Cugat, una dada 5 punts percentuals inferior a la registrada fa 3 anys. Tot i que augmenta una mica el percentatge de comprensió i de lectura, disminueix la proporció de santugatencs que el saben parlar i escriure.

Un 23,5% dels santugatencs no tenen un domini absolut del castellà i el català, una proporció 4,15 punts percentuals més elevada que la registrada fa 3 anys.

El 38,8% de les persones de 65 i més no tenen un domini absolut del català, mentre que la mitjana és del 24,1%.

Continuen sent les persones nascudes a l'estranger (68,4%) i a la resta de l'estat espanyol (47,7%) les que menys dominen el català

El 49,2% de les persones amb un nivell d'estudis baix (sense estudis o només amb els estudis elementals) no dominen el català, un percentatge que dobla la mitjana observada pel conjunt de la població

Enguany no s'observen diferències significatives pel que fa al domini absolut del català i el barri de residència (cosa que significa que la reculada no afecta a cap zona residencial en particular, sinó que més aviat és una tendència transversal)

Gairebé el 46% dels ciutadans de Sant Cugat que porten menys de 5 anys residint al municipi no disposen d'un domini absolut del català, una dada que augmenta significativament respecte l'any 2017.

El perfil o tipus ideal de residents a Sant Cugat que no tenen un domini absolut del català respon a les següents característiques: persones de 65 i més anys (sobretot les nascudes a la resta de l'estat espanyol), ciutadans de nacionalitat estrangera i/o nascuts fora d'Espanya, persones amb un nivell baix d'estudis i/o vilatans que porten menys de 5 anys residint a la ciutat.

ÀMBIT TERRITORIAL

ANYS DE RESIDÈNCIA A LA CIUTAT

La majoria dels ciutadans que actualment viuen a Sant Cugat, a saber el 66,2%, fa més de 10 anys que hi resideixen, mentre que un gens menyspreable 33,8% fa només 10 anys o menys que hi viuen (i d'aquests el 48,8% fa menys de 5 anys, i el 51,2% entre 5 i 10 anys). Unes dades gairebé calcades a les obtingudes pel primer Baròmetre.

Seguim constatant doncs, que més d'un terç de la població que viu a Sant Cugat hi resideix des de fa menys de 10 anys, una dada força elevada que pot tenir conseqüències pel que fa a la quantitat de relacions socials de proximitat que els enquestats puguin disposar a la vila.

La gent de Sant Cugat “de pràcticament tota la vida” (aquells que porten més de 20 anys residint a la ciutat, o hi resideixen des de sempre) són sobretot persones de nacionalitat espanyola que han nascut a Catalunya o a un municipi de la resta de l'estat espanyol, que tenen 65 i més anys i/o que resideixen a la zona 1 (una característica, aquesta última, que l'any 2017 no s'observava amb tanta claredat)

En canvi, les persones que porten menys de 5 anys residint a la ciutat responen a aquest altre perfil, a saber; persones de nacionalitat no espanyola i/o nascudes a l'estranger, gent jove d'entre 16 i 34 anys i/o persones residents a les zones 1 i 3 (una característica, aquesta última, que l'any 2017 no s'observava amb tanta claredat).

RÈGIM DE TINENÇA DE L'HABITATGE

El 35,5% dels santcugatencs/ques viuen de lloguer. Unes dades molt similars a les registrades l'any 2017 on s'observa una lleugera tendència a l'alça a (la proporció d'habitatges de lloguer augmenta gairebé 2 punts percentuals).

El percentatge de persones de la ciutat que viuen en una habitació de lloguer és del 2,5% respecte el total de la població (aquest indicador és nou)

El lloguer és un règim de tinença que a Sant Cugat té un pes significativament més elevat que l'observat pel conjunt del país.

L'any 2017 el percentatge d'habitatges de lloguer a la ciutat era 33,8% i a Catalunya del 23,5%, una diferència de més de 10 punts percentuals.

L'any 2020, la proporció de persones de la ciutat que viu de lloguer és del 35,5%, una dada que a Catalunya era del 27,4% l'any 2019 (8,1 punts percentuals menys). Així doncs, la diferència persisteix per bé que s'escurça en gairebé 2 punts.

La proporció d'habitatges de lloguer a crescut gairebé 4 punts percentuals en el període 2017-2019 a Catalunya, mentre que a Sant Cugat aquest creixement ha estat de pràcticament 2 punts percentuals en els últims 3 anys (període 2017-2020). Per tant, el lloguer cada vegada va agafant més pes en general com a règim de tinença, però el ritme de creixement a la ciutat és més lent en comparació al del conjunt del país.

Les característiques dels enquestats que viuen de lloguer responen a la d'una persona jove de 16 a 34 anys de nacionalitat estrangera i/o nascuda a l'estranger que porta 15 o menys anys vivint a la ciutat, resident a la zona 4, i/o que viu sol o en llars no tradicionals. Un perfil que no ha variat substancialment d'ençà l'any 2017. Com a novetat cal destacar que enguany sabem que les persones que viuen en una habitació de lloguer són sobretot estrangeres i/o residents a la zona 1.

Les característiques dels ciutadans que viuen en un habitatge de propietat totalment pagada respon a la d'una persona de 65 i més anys, de nacionalitat espanyola, nascuda a Catalunya, que porta més de 20 anys empadronada a la ciutat, tot i que no tota la vida. Estem davant d'un

retrat robot que no ha patit canvis significatius durant els darrers 3 anys. De totes maneres, com a novetat, observem que la proporció de persones que viu en un habitatge de propietat per herència o donació familiar a la zona 1 és del 13,5%, una dada molt superior a la observada a la resta de zones territorials, on en cap cas es supera el 6%. I que el 14,7% dels santcugatecs que viuen en una llar no tradicional també ho fan en aquest tipus de règim (una dada que triplica la mitjana).

El percentatge de famílies monoparentals que tenen moltes dificultats per afrontar els pagaments de la hipoteca o del lloguer és del 21,4%, una dada 12 punts percentuals més elevada que la mitjana observada. De fet gairebé el 68% d'aquestes llars tenen alguna dificultat en aquest sentit.

Les característiques dels ciutadans que viuen en un habitatge de propietat amb pagaments pendents respon a la d'un adult de 35 a 64 anys, de nacionalitat espanyola i nascut a Catalunya, i/o resident a la zona 2. Si fa 3 anys el percentatge més destacat d'enquestats que vivien en un habitatge de propietat amb pagaments pendents eren residents a la zona 3, ara, en canvi, és concentra sobretot a la zona 2.

DESPESES MENSUALS DEL LLOGUER O LA HIPOTECA

el preu mitjà mensual dels habitatges de lloguer de les persones de 16 i més anys residents a la ciutat és de 1.060€, una quantitat 328€ més elevada que el preu mitjà anual calculat fins el mes de juny de l'any 2020 a Catalunya, i 255€ superior a la observada per la demarcació de Barcelona en el mateix període.

El preu mitjà mensual que paguen les persones residents a la ciutat que viuen en una habitació de lloguer sigui de 456€, una quantitat molt elevada que vindria a ser la meitat (aproximadament) del que es paga per un habitatge de lloguer sencer.

La quantitat mensual de diners que les persones residents a Sant Cugat del Vallès destinen a la hipoteca del seu habitatge és molt semblant al preu mitjà del lloguer, tot i que un pèl inferior, a saber, 1.010€ (50€ menys al mes).

El preu mitjà que una persona resident a la ciutat paga per la hipoteca o el lloguer del seu habitatge és de 1.015€ al mes.

Les característiques dels enquestats que paguen més de 1.400€ mensuals per la seva hipoteca o lloguer responen al d'una persona adulta de 35 a 64 anys, resident a la zona 2 i/o amb un nivell alt d'estudis.

A l'altre extrem ens trobem amb els residents que paguen com a màxim 550€ mensuals per la hipoteca o lloguer del seu habitatge principal, els quals responen a aquet perfil; santcugatencs residents a les zones 1 i/o 4, amb un nivell d'estudis baix i/o que resideixen en llars no tradicionals, és a dir, amb amics, companys de pis, persones amb parentius diversos, famílies extenses, etc.

Les persones que paguen entre 1.001€ i 1400€ mensuals de lloguer o hipoteca pel seu habitatge principal també es caracteritzen per tenir un alt nivell d'estudis, residir a la zona 3, i/o portar menys de 5 anys residint al municipi.

Finalment destacar que la majoria de ciutadans residents a Sant Cugat de tota la vida, a saber, gairebé el 40%, destinen entre 551€ i 800€ mensuals al seu lloguer o hipoteca, una proporció més de 14 punts superior a la mitjana d'aquest interval.

DIFICULTATS PER FER FRONT A LES DESPESES DEL LLOGUER O HIPOTECA

Els residents a la ciutat que enguany afirmen tenir moltes, algunes o certes dificultats per arribar a final de mes representen la meitat de la població (49,7%), una proporció que s'incrementa 7 punts percentuals respecte les dades obtingudes fa 3 anys.

El 56,5% dels ciutadans del municipi que resideixen a la zona 4 afirmen tenir certes dificultats, dificultats o moltes dificultats per fer front al pagament de les despeses derivades de la hipoteca o el lloguer, una dada 4 punts percentuals més elevada que la registrada fa 3 anys.

El 66,6% dels residents a la zona 1 assegura tenir dificultats en aquest sentit, una proporció gairebé 17 punts percentuals superior a la mitjana i significativament més elevada que la observada l'any 2017.

Pràcticament el 65% de les persones de nacionalitat no espanyola diuen tenir dificultats per fer front a aquestes despeses, i d'aquests el 43% asseguren tenir moltes dificultats.

En la mateixa línia, més del 70% de les llars no tradicional afirmen tenir problemes per fer front a les despeses del lloguer o la hipoteca. De fet, gairebé el 31% assegura tenir moltes dificultats per poder fer-hi front.

Són sobretot les persones que viuen de lloguer les que asseguren patir moltes dificultats per fer-se càrrec d'aquestes despeses relacionades amb la llar (15,6%), una dada més de 7 punts percentuals superior a la mitjana. I més del 60% assegura patir alguna dificultat en aquest sentit. Ara bé són les persones que resideixen en una habitació de lloguer les que estan en pitjor situació, a saber més d'un terç afirma tenir moltes dificultats per afrontar les despeses del lloguer.

Principals característiques dels ciutadans de Sant Cugat que presenten moltes dificultats per fer front al pagament de les despeses derivades de la hipoteca o el lloguer dels seus habitatges: persones de nacionalitat no espanyola, residents a la zona 4, famílies monoparentals o no tradicionals, sancugatencs que viuen en un habitatge de lloguer o, sobretot, en una habitació de lloguer, persones que estan a l'atur, empadronats que no tenen estudis universitaris i/o enquestats els ingressos dels quals s'han reduït una mica, o molt, com a conseqüència de la pandèmia del coronavirus.

Principals característiques dels ciutadans del municipi que presenten algunes o certes dificultats per fer front al pagament de les despeses derivades de la hipoteca o el lloguer dels seus habitatges: residents a la zona 1, vilatans amb un nivell d'estudis mitjà, i/o persones que viuen en un habitatge de lloguer

Principals característiques dels ciutadans del municipi que poden fer front al pagament de les despeses derivades de la hipoteca o el lloguer amb molta facilitat, amb facilitat o amb certa facilitat: persones de nacionalitat espanyola, residents a la zona 2, sancugatencs ocupats (que treballen), vilatans amb possessió d'una titulació universitària, ciutadans viuen en un habitatge de propietat i/o enquestats que els seus ingressos han augmentat o s'han mantingut estables malgrat la pandèmia.

HABITATGE EN TEMPS DE PANDÈMIA (espai exterior i accés a Internet)

La gran majoria de persones de 16 i més anys residents a la ciutat, a saber el 88,6%, viuen en habitatges que disposen d'algun espai exterior útil o aprofitable per fer-hi vida o activitats (pati, jardí, balcó, etc.)

Queda demostrada la relació entre el fet de disposar d'un espai exterior útil i aprofitable a l'habitatge de residència, amb la qualitat de vida (sobretot en temps de pandèmia) quan observem que el 26,8% dels sancugatencs que viuen en un habitatge sense balcó, jardí o pati confessen haver estat molt o força incòmodes durant el confinament, una proporció que gairebé triplica la mitjana observada.

Principals característiques dels ciutadans de Sant Cugat que no disposen de cap espai exterior útil i aprofitable a l'habitatge on resideixen: persones de nacionalitat no espanyola (no procedents d'altres països de la resta de la UE), residents a la zona 4, famílies no tradicionals, sancugatencs que viuen en una vivenda de lloguer, i/o persones que estan en situació de pobresa o de carència material severa (tots els percentatges associats a les característiques descrites oscil·len entre el 20% i el 30%).

El 79% dels enquestats afirmen que han pogut estar molt o força confortables durant el confinament. Gairebé un 12% contesta que no han estat ni confortables ni incòmodes, mentre que poc més del 9% assegura haver estat força (7,1%) o molt (2%) incòmodes.

El perfil de les persones que han estat força o molt incòmodes durant la vigència de l'estat d'alarma coincideix amb el de les persones que no disposen de cap espai exterior útil o per fer-hi vida al seu habitatge. Només amb una diferència, i és que, en el cas que ens ocupa, les persones que a causa d'un problema de salut necessiten l'ajuda d'altres per realitzar les activitats de la vida quotidiana, també formen part d'aquest perfil.

Pel que fa a la tipologia de la llar de residència, que les persones que han estat més confortables durant el confinament (molt o força) són les que vivien en parella sense fills (86,2%), una proporció més de 7 punts percentuals superior a la mitjana.

Pràcticament la totalitat dels ciutadans de Sant Cugat del Vallès (97,3%) han disposat d'accés a Internet als seus domicilis durant el confinament.

Els ciutadans de Sant Cugat que de forma significativa en relació a la mitjana global observada no han disposat d'Internet al seu domicili han estat les persones de 65 i més anys (el 17,4%), els residents a la zona 4 (6%), les que tenen moltes dificultats per arribar a final de mes (9,1%), les que a causa d'un problema de salut necessiten l'ajuda d'altres persones per desenvolupar les activitats de la vida quotidiana (25,6%) i les que pateixen una situació de carència material – pobresa – (14,3%) i/o carència material severa (11,6%).

ÀMBIT RELACIONAL- CIUTADANIA

ASSOCIACIONISME

El percentatge de persones de Sant Cugat que enguany estan associades és del 27,3%, una dada 2,7 punts percentuals superior a la observada fa 3 anys. Sembla que aquest petit increment es deu fonamentalment a la major proporció de persones que participen de manera poc activa en alguna entitat o associació de qualsevol caire i àmbit territorial (local, nacional o mundial)

Una de les dades més importants és la que fa referència al percentatge de ciutadans de la vila que formen part d'entitats del municipi, la qual es situa al voltant del 17%, una xifra molt similar a la del 2017, que era del 18,1%. De fet, la taxa d'associacionisme actiu en entitats del municipi és només de l'11,8% i disminueix 2 punts d'ençà fa 3 anys.

Malgrat que la taxa global d'associacionisme s'incrementa tímidament, ho fa sobretot degut a l'augment de l'associacionisme de caràcter passiu en associacions o entitats que no formen part de la ciutat, mentre que la taxa d'associacionisme local experimenta una tendència a la baixa tant a nivell quantitatiu (percentatge) com qualitatiu (implicació).

El tipus/perfil ideal de les persones que estan associades o formen part del teixit associatiu local compleix totes o alguna d'aquestes característiques: tenir 65 i més anys, ser nascut a Catalunya, ser de Sant Cugat de tota la vida o haver-hi residit més de 20 anys, tenir estudis superiors, dominar el català, no estar en situació d'exclusió (pobresa o carència material severa) i/o arribar a final de mes amb molta facilitat.

El tipus/perfil ideal de les persones que NO formen part del teixit associatiu local compleix totes o alguna d'aquestes característiques: tenir entre 16 i 34 anys, ser estranger o haver nascut en algun municipi de la resta de l'estat espanyol,

tenir un nivell d'estudis baix, portar 10 o menys anys residint a la ciutat, patir una situació d'exclusió (pobresa o carència material severa), i/o arribar a final de mes amb moltes dificultats.

FREQÜÈNCIA RELACIONAL AMB FAMILIARS

Només un 7,3% dels enquestats es reuneix o es troba de manera diària amb familiars que no són membres de la llar. Per un 38% dels santcugatencs aquestes trobades tot i no ser diàries són setmanals. La qual cosa ens posa de manifest que menys de la meitat de la població, a saber, un 45,3% té una freqüència relacional alta amb la família.

D'altra banda, el 17,5% dels residents a la ciutat mantenen una freqüència relacional mitjana amb familiars no residents a la mateixa llar, és a dir, s'hi troben o s'hi reuneixen diverses vegades al mes, però no de forma setmanal. En canvi, un significatiu 37,3% hi manté una relació de baixa intensitat pel que fa a la freqüència relacional, és a dir, que com a màxim es veuen una vegada al mes.

Destaca que gairebé el 10% de la població no tingui absolutament cap contacte amb els familiars que no són membres de la llar.

Aquesta freqüència relacional tant baixa a nivell familiar es deu fonamentalment al context de pandèmia en el que seguim immersos, on la limitació dels contactes i la reducció de la vida social són recomanacions constants per part de les autoritats sanitàries. En tot cas es podria discutir si, tenint en compte l'emergència en matèria de salut pública que estem vivint, aquesta freqüència relacional continua sent fins hi tot massa alta.

El tipus/perfil ideal de les persones que es troben o es reuneixen diàriament amb familiars que no són membres de la llar compleix totes o alguna d'aquestes característiques: tenir 65 i més anys i/o ser dona

El tipus/perfil ideal de les persones que no es troben ni es reuneixen mai amb familiars que no són membres de la llar compleix totes o alguna d'aquestes característiques: residir a la zona 4, ser de nacionalitat no espanyola, portar 10 o menys anys residint a la ciutat, estar en situació de pobresa i/o carència material severa.

El tipus/perfil ideal de les persones que es troben o es reuneixen entre una vegada al mes i almenys una vegada a l'any amb familiars que no són membres de la llar compleix totes o alguna d'aquestes característiques: tenir entre 16 i 34 anys, ser home, ser estranger i residir a la zona 3.

El tipus/perfil ideal de les persones que es troben o es reuneixen varies vegades al mes però no de forma setmanal amb familiars que no són membres de la llar compleix totes o alguna d'aquestes característiques: residir a la zona 2 i ser de nacionalitat espanyola.

Finalment destaquem que el 46,5% dels residents a la zona 3 són els que tenen el percentatge més alt de freqüència relacional baixa amb la família (una vegada al mes com a màxim), a saber, gairebé 10 punts per sobre de la mitjana.

FREQÜÈNCIA RELACIONAL AMB AMICS

Només un 8,4% dels ciutadans de Sant Cugat del Vallès es troben o es reuneixen amb amics de forma diària, per bé que una mica més d'un terç (concretament el 36,5%) tot i no fer-ho cada dia ho fan setmanalment. Per tant en gairebé el 45% dels casos, la freqüència relacional amb amics és alta. Un 18% dels enquestats afirma que la freqüència d'aquestes trobades és de mitjana intensitat, és a dir, varies vegades al mes però no setmanal. Mentre que el 37,1% dels sancugatencs es relacionen més aviat poc amb els amics, a saber una vegada al mes (18,8%), almenys una vegada l'any però menys d'una vegada al mes (7,1%) o mai (11,2%).

Hi ha una alta coincidència entre la freqüència amb la que els enquestats es reuneixen amb familiars i la freqüència relacional amb amics. De fet no només no hi ha diferències significatives sinó que les dades són pràcticament calcades. Les franges que inclouen la freqüència alta (diària i setmanal però no diària) oscil·len entre el 45,3% i el 44,9% respectivament. La freqüència relacional mitjana, és a dir, quan les trobades es produeixen varies vegades al mes però no de forma setmanal, la proporció va del 17,3% al 18% respectivament també. Mentre que la freqüència relacional baixa (mai o una vegada al mes com a màxim) supera per poques dècimes el 37%.

L'any 2015 gairebé el 60% dels catalans es reunien o es trobaven amb amics cada dia o varies vegades a la setmana (freqüència relacional alta), mentre que entre mitjans de setembre i principis d'octubre del 2020, a Sant Cugat, aquesta dada era del 44,9%, una diferència de 15 punts percentuals. Passa el mateix si ens fixem amb les franges que inclouen la freqüència relacional baixa (mai o com a màxim una vegada al mes), ja que aquí la diferència és de gairebé 17 punts percentuals, de tal manera que, mentre l'any 2015 a Catalunya un 21,2% de la població es reunia amb els amics una vegada al mes com a màxim, a Sant Cugat (en el període mencionat del 2020) el percentatge era del 37,1%.

El tipus/perfil ideal de les persones que es troben o es reuneixen amb els amics cada dia o diverses vegades a la setmana compleix totes o alguna d'aquestes característiques: tenir entre 16 i 34 anys, viure en llars monoparentals i/o unipersonals, i/o ser de Sant Cugat de tota la vida.

El tipus/perfil ideal de les persones que es troben o es reuneixen amb els amics una vegada al mes com a màxim compleix totes o alguna d'aquestes característiques: tenir entre 65 o més anys, ser de nacionalitat no espanyola, portar menys de 5 anys residint a la ciutat i patir carència material severa.

***PERSONES DE CONFIANÇA AMB QUI
PARLAR DE TEMES PERSONALS***

Aproximadament un 20% dels enquestats no té ningú de confiança a Sant Cugat amb qui poder parlar de temes personals, una dada gairebé 5 punts percentuals més elevada que la registrada fa 3 anys . Això vol dir que 2 de cada 10 ciutadans del municipi estan molt sols, a saber, no tenen xarxes socials sòlides de proximitat.

El perfil dels ciutadans del municipi que en unes proporcions significativament superiors a les esperades no disposen de persones de confiança a la ciutat amb qui poder parlar de qüestions personals ha canviat respecte l'any 2017, i ara comparteixen totes o alguna de les següents característiques: ser nascut a l'estranger, tenir un nivell baix d'estudis, no disposar d'un domini absolut del català, portar menys de 5 anys residint a Sant Cugat, no formar part de cap entitat ni associació (en general i sobretot del municipi), tenir una freqüència relacional molt baixa amb els amics (mai o menys d'una vegada al mes), patir una situació de pobresa, carència material o carència material severa, estar en risc d'exclusió i/o tenir problemes de salut que impedeixen ser autònom en les activitats de la vida quotidiana.

ÀMBIT DE LA SALUT

PROBLEMES PER REALITZAR LES ACTIVITATS HABITUALS DE LA VIDA QUOTIDIANA

Durant els darrers 3 anys el percentatge de persones de la ciutat que a causa d'un problema de salut necessiten l'ajuda o la companyia d'altres persones per realitzar les activitats habituals de la vida quotidiana s'ha incrementat molt lleugerament passant del 6,2% al 8,8%, mentre que pel conjunt del país la proporció ha disminuït lleument passant del 9,6% al 8,1%.

En el cas de Sant Cugat aquest increment ve donat per l'augment de persones que afirma necessitar aquesta ajuda esporàdicament (de vegades) i no pas de forma regular, ja que el percentatge d'enquestats que assegura necessitar l'ajuda d'altres persones per realitzar les activitats esmentades de forma continuada s'ha mantingut estable d'ençà de l'any 2017 (al voltant del 4%).

Així doncs, del total d'enquestats que afirma necessitar aquesta ajuda, el 49% la requereix de forma regular, i el 51% esporàdicament (de vegades), unes dades molt similars a les observades pel conjunt del país l'any 2019, però que difereixen de les registrades a la ciutat l'any 2017 on la proporció era del 64% per aquells que la necessitaven de forma regular i del 34% pels que la requerien de forma puntual o esporàdica.

Pel que fa a l'ajuda que reben aquestes persones per poder dur a terme les activitats habituals de la vida quotidiana, les dades ens mostren que en el 60,5% dels casos prové de familiars (una xifra 8,5 punts superior a la de l'any 2017), els professionals presten servei al 32,6% d'aquest col·lectiu (una proporció més de 15 punts inferior a la observada pel primer Baròmetre), i com a novetat observem hi ha un 7% d'aquestes persones que no reben ajuda de ningú, un fenomen del qual no en teníem constància 3 anys enrere.

Les persones de la ciutat que necessiten l'ajuda o companyia d'altres persones per realitzar les activitats habituals de la vida quotidiana a causa d'un problema de salut estan en situació de vulnerabilitat social perquè la immensa majoria són dones, gairebé el 60% són persones grans de 65 i més anys, 2 de cada 12 pateixen carència material severa i 2 de cada 10 viu sola.

ÀMBIT DE L'EXCLUSIÓ

POBRESA

L'anàlisi de freqüències d'aquest indicador ens posa de manifest que un 14,3% dels ciutadans de Sant Cugat afirmen trobar-se en una situació de forta necessitat econòmica i tenir problemes per fer front a les despeses més bàsiques (pobresa), una proporció que s'ha incrementat gairebé 3 punts percentuals d'ençà de l'any 2017 (la qual es situava en un 11,4%).

La principal problemàtica de la pobresa a Sant Cugat és l'habitatge; que afecta al 10% de la població (fa 3 anys era el segon principal problema i tenia una afectació global del 6%). La segona gran causa de pobresa té a veure amb la incapacitat per fer front a les despeses derivades dels subministraments bàsics i el rebut de la comunitat, la qual afecta a un 8,4% dels santcugatecs (3 anys erera afectava al 7,9% dels ciutadans i era el principal problema associat a la pobresa). En tercer lloc ens trobem amb la impossibilitat de fer front a les despeses derivades de l'alimentació, un problema de pobresa que compromet al 6,3% dels enquestats (segueix ocupant la tercera posició que ostentava l'any 2017, però enguany la afectació és 4,1 punts percentuals superior).

Observem una clara degradació de la situació de les persones pobres de la ciutat, a saber, el 56,3% pateixen més d'un problema relacionat amb les despeses bàsiques lligades a l'habitatge i l'alimentació, una dada més de 28 punts percentuals superior a la registrada l'any 2017 (la qual es situava en el 28,2%). Si 3 anys enrere més del 71% d'aquestes persones patien com a màxim una problemàtica, ara aquest percentatge no arriba ni a la meitat i es situa en el 43,7%.

De fet, el nombre mitjà de problemàtiques que pateixen les persones en situació de pobresa és de 2, mentre que fa 3 anys era de 1,5.

El 8,2% del total de la població de 16 i més anys empadronada a Sant Cugat del Vallès està en una situació de pobresa d'alta complexitat (persones pobres afectades per més d'una problemàtica), una dada que duplica la obtinguda pel Baròmetre Inclusiu del 2017, que era del 3,7%.

Si calculem el percentatge de persones que actualment no poden fer front a les despeses relacionades amb la hipoteca, el lloguer i/o els subministraments bàsics de l'habitatge (llum, aigua, gas i comunitat), eliminant de l'equació la compra d'aliments i el pagament de compres ajornades i altres préstecs, observem que el percentatge de vulnerabilitat relacionat amb un dels béns materials més bàsics (la vivenda) és de l'13,1%, 3,1 punts percentuals superior al registrat l'any 2017 i 5 punts superior a l'observat pel conjunt de Catalunya l'any 2019.

Les persones que actualment estan en situació pobresa a Sant Cugat són sobretot: gent jove d'entre 16 i 34 anys, nacionals no espanyols (no procedents d'altres països de la UE), nouvinguts que porten 5 o menys anys residint a la ciutat, ciutadans amb un nivell d'estudis inferior als universitaris, santcugatencs/ques que no tenen un domini absolut del català, residents a les zones 1 i 4, gent que està desocupada (atur), empadronats que viuen en llars monoparentals i/o de caràcter no tradicional (amics, companys de pis, familiars amb parentius llunyans, famílies extenses, etc.), vilatans que viuen en règim de lloguer (sobretot en habitacions de lloguer), persones que viuen en llars que tenen moltes dificultats per arribar a final de mes i/o que afirmen que els ingressos de la llar s'han reduït molt a causa de la crisi sanitària provocada per la pandèmia del coronavirus.

El 60 % de les persones pobres de la ciutat treballen, una dada 3,5 punts percentuals superior a la observada l'any 2017, el 25,7% estan a l'atur, el 4,3 són jubilades, un 5,7% són estudiants, un 2,9% es dedica a les tasques de la llar i un 1,4% està afectat per una invalidesa laboral.

La meitat de les persones pobres aturades ha perdut la feina per culpa de la pandèmia del coronavirus.

Respecte a les persones en situació de pobresa que treballen cal destacar que el 45,2% està o ha estat afectat per un EERTO, el 21,4% té més d'una feina remunerada - treballa en més d'un centre de treball - una dada més de 5 punts percentuals superior a la observada fa 3 anys, i que el 83,3% estan ocupats al sector serveis, un 4,8% al de la construcció i un 11,9% al de la indústria.

El 35,7% dels ciutadans residents a Sant Cugat que estan en una situació de pobresa i treballen són autònoms amb o sense treballadors. I del total d'assalariats, el 66,7% tenen un contracte indefinit, i el 76,2% treballen a jornada completa (una dada més de 16 punts percentuals superior a la de fa 3 anys).

Si les dades del baròmetre de fa 3 anys constataren que el 7,5% del total de la població estava en una situació de pobresa amb necessitat extrema perquè, a banda de no tenir recursos per afrontar les despeses bàsiques tampoc rebien ajuda de ningú, ara aquesta dada es situa en el 5,1%.

La proporció de persones en situació de pobresa que enguany reben ajuda d'administracions públiques i/o entitats sense ànim de lucre és a Sant Cugat del 23,1%, és a dir, tres vegades superior a la mateixa dada observada l'any 2017.

RISC FUTUR DE PATIR SITUACIONS D'EXCLUSIÓ SOCIAL

Per tant podem afirmar que al voltant d'un 10,5% dels empadronats a la ciutat que tenen 16 i més anys i no pateixen actualment una situació de vulnerabilitat econòmica podrien, en un futur a mig o llarg termini, patir alguna situació de risc d'exclusió degut a la manca de xarxes d'ajut familiar o amical en el cas de trobar-se en problemes econòmics, una dada lleugerament més baixa que la observada l'any 2017, la qual es situava en un 13,4%.

El tipus/perfil de persones que ara no es troben en una situació de vulnerabilitat, però que tindrien un major risc de patir-ne en el supòsit que tinguessin problemes econòmics, degut a la manca de xarxa social solvent de proximitat (amics i/o família) tindria totes o alguna d'aquestes característiques: ser estranger d'un país no membre de la UE, portar residint a la ciutat menys de 5 anys, no tenir persones de confiança a Sant Cugat amb qui poder parlar de temes personals, tenir una freqüència relacional baixa amb els amics (com a màxim un cop al mes) i/o no trobar-se o reunir-se amb la família mai.

CARÈNCIA MATERIAL I CARENCIA MATERIAL SEVERA

Un 14,3% de les llars de Sant Cugat pateixen carència material (una proporció idèntica al percentatge de pobresa que hem analitzat anteriorment), una dada 2,3 punts superior a la registrada l'any 2017, i també més de 2 punts per sobre de la registrada a nivell de Catalunya l'any 2019.

El percentatge de carència material severa / pobresa severa augmenta lleugerament passant del 7,4% registrat l'any 2017 al 8,8% (1,4 punts percentuals més), i es situa 3,1 punts per sobre de l'observat pel conjunt del país l'any 2019.

A diferència de les persones en situació de pobresa (amb les quals comparteixen pràcticament el mateix perfil o tipus ideal), les que pateixen carència material severa no són significativament més joves (16 a 34 anys), ni tampoc nouvinguts que fa menys de 5 anys que resideixen a la ciutat. En canvi, la pobresa severa sí que afecta més a les dones, a les persones que a causa d'un problema de salut necessiten l'ajuda d'altres persones per realitzar les activitats de la vida quotidiana, i als ciutadans que no formen part del teixit associatiu.

L'anàlisi individual de les 8 carències examinades (mancances per fer front a determinats béns o serveis) ens permetre treure 3 grans conclusions:

- Augmenta lleugerament el nombre de llars que no es poden permetre anar de vacances fora de casa almenys una setmana l'any. El

percentatge passa del 18,6% l'any 2017 al 21,8%, una pujada de 3,2 punts percentuals.

- També es produeix, en aquest període de 3 anys, un augment de 2 punts percentuals de les llars que no poden mantenir l'habitatge a una temperatura adequada passant del 6 al 8%
- Observem també un increment similar (de 2,1 punts percentuals) de les llars que no poden fer front a les despeses derivades de l'habitatge (hipoteca, lloguer i subministraments bàsics) passant de l'11 al 13,1%.

Un dels principals problemes de Sant Cugat segueix sent precisament el de l'habitatge, una problemàtica que no només persisteix, sinó que s'agreuja.

Els perfils sociodemogràfics de les persones més vulnerables i les que pateixen una major superposició de vulnerabilitats són sempre les persones nacionals no espanyoles no originàries d'altres països de la UE, els residents a la zona 4, les llars monoparentals, les llars no tradicionals (formades per persones sense parentiu o amb parentius molt diversos) i la ciutadania que no està en possessió d'una titulació universitària.

El 51,2% dels santugatencs que pateixen una situació de pobresa severa treballen, mentre que el 30% estan a l'atur (i d'aquells el 50% no cobren prestació d'atur), l'11,6% són jubilats (tots cobren prestació), el 2,3% estudien i l'altre 2,3% es dediquen a les tasques de la llar.

PERSONES EN SITUACIÓ D'EXCLUSIÓ SOCIAL

L'indicador de pobresa analitzat en l'apartat anterior feia referència a la impossibilitat de fer front, amb recursos propis, a les despeses bàsiques de la llar (hipoteca, lloguer i subministraments) i de l'alimentació, mentre que la carència material té a veure amb la impossibilitat de

les llars de poder accedir a com a mínim 3 d'aquests 8 conceptes (anar de vacances fora de casa almenys una vegada l'any, permetre's un àpat de car o pollastres almenys cada dos dies, poder mantenir l'habitatge a una temperatura adient durant els mesos freds, poder permetre's una TV, poder permetre's una rentadora, poder permetre's un cotxe, poder fer front a una despesa imprevista de 700€ amb recursos propis, i/o tenir problemes per fer front a les despeses bàsiques de la llar – hipoteca, lloguer i/o subministraments bàsics). Si fusionem ambdós indicadors (eliminant els casos que poden estar duplicats per formar part simultàniament d'aquestes dues maneres d'observar la pobresa) podem concloure que el percentatge de persones en situació d'exclusió social a la ciutat és del 18,4%, una dada 3,3 punys més elevada que la registrada l'any 2017.

DIFICULTATS PER ARRIBAR A FINALS DE MES

Un 9% de la població viu en llars en les quals hi ha grans dificultats per arribar a final de mes (un percentatge 3,3 punts superior al registrat l'any 2017). Un 30% pateix algunes o certes dificultats per passar el mes (una dada molt similar a la observada fa 3 anys). Això vol dir que gairebé el 40% de la població pateix alguna dificultat per arribar a final del mes, una proporció 4 punts percentuals superior a la registrada en la primera edició del Baròmetre.

La proporció de llars que tenen moltes dificultats per arribar a final de mes ha augmentat 3,3 punts percentuals en els darrers 3 anys, mentre que aquelles que arriben a final de mes amb molta facilitat s'ha incrementat en 2,6 punts. Això confirma i ens posa de manifest un reforçament de la tendència de polarització ja observada l'any 2017 i que hem tornat a constatar enguany, entre les persones en situació d'exclusió i/o que tenen un accés més restringit a bens i serveis bàsics, i aquells que hi accedeixen amb molta facilitat.

El percentatge de llars de la ciutat que arriben a final de mes amb molta facilitat multiplica per 12 l'observat a Catalunya.

La proporció de famílies que arriba a final de mes amb moltes dificultats és a Sant Cugat gairebé 3 punts més elevada que la mitjana catalana.

Les llars que tenen algunes o certes dificultats per arribar a final de mes, i per tant, les que no estan en directament en situació d'exclusió, sinó en risc d'exclusió són aquelles de caràcter no tradicional (formades per persones sense parentiu o amb parentius diversos), les situades a la zona territorial 4, les de lloguer i les que han vist reduïts una mica o molt els seus ingressos a causa de la pandèmia. Aquesta situació, a més, afectaria de forma més intensa als joves d'entre 16 i 34 anys, a les persones amb un nivell d'estudis mitjans, als residents a Sant Cugat de tot la vida, als que pateixen una situació de carència material no severa, a les persones en situació d'atur.

REDUCCIÓ DELS INGRESSOS DE LES LLARS PER CULPA DE LA PANDÈMIA

La majoria de les llars, el 56,3%, aconsegueix mantenir els mateixos ingressos que abans de la pandèmia, tot i que el 40% assegura que s'han reduït, i d'aquests, el 38,5% sosté que s'han reduït molt, mentre que el 61,5% restant afirma que la reducció ha estat moderada, és a dir que els ingressos de la llar s'han reduït una mica. Només en el 3,7% de les llars de la ciutat els ingressos han augmentat.

La majoria de les llars, el 56,3%, aconsegueix mantenir els mateixos ingressos que abans de la pandèmia, tot i que el 40% assegura que s'han reduït, i d'aquests, el 38,5% sosté que s'han reduït molt, mentre que el 61,5% restant afirma que la reducció ha estat moderada, és a dir que els ingressos de la llar s'han reduït només una mica. Només en el 3,7% de les llars de la ciutat els ingressos han augmentat.

Són sobretot les persones grans de 65 i més anys les que menys han patit la crisi econòmica de la pandèmia fins al moment, ja que més del 83% no ha vist reduïts els ingressos de la seva llar, i menys d'un 4% assegura que ha patit un reducció significativa en aquest sentit.

En canvi, les persones que han patit les reduccions més elevades dels ingressos en el si de les seves llars com a conseqüència de la pandèmia són sobretot les més vulnerables, a saber; les que pateixen una situació de pobresa, de carència material severa, aquelles que estan en situació d'atur i les que arriben a final de mes amb moltes dificultats. Per bé que aquesta situació també ha tingut un impacte força significatiu entre les persones amb un nivell d'estudis mitjà, els nacionals no espanyols (no procedents de països de la resta de la UE), els ciutadans que viuen de lloguer (sobretot aquells que ho fan en habitacions) i les famílies monoparentals o les de caràcter no tradicional (formades per persones sense parentiu i/o de parentius molt diversos).

ÀMBIT LABORAL

TAXA D'ACTIVITAT

La taxa d'activitat a la ciutat, per bé que durant el període 2011-2020 ha disminuït 1,8 punts seguint la tendència marcada tant a nivell català com espanyol, sempre s'ha situat igual o per sobre del 72% (actualment és del 73,1%). A Catalunya, durant el mateix període de temps ha baixat 5,1 punts percentuals fins a situar-se actualment al 60,5%, essent actualment 12,6 punts inferior a la registrada a Sant Cugat.

En els darrers 3 anys (des del tercer trimestre de 2017 al tercer trimestre del 2020) la taxa d'activitat a la ciutat s'ha incrementat en 1,1 punts percentuals, en canvi a nivell català i espanyol ha disminuït 1,3 i 1,1 punts respectivament.

Una taxa d'activitat tant elevada com la de Sant Cugat posa de manifest una gran robustesa de la força de treball, i més quan el percentatge de persones que estan en possessió d'una titulació universitària és de gairebé el 60%, i ens indica també, que tenim un bon equilibri sociodemogràfic entre la població jove i la gent gran (gràcies, en part, a la població estrangera).

La diferència entre l'activitat de les dones (69,8%) i la dels homes (76,6%) a Sant Cugat és de 6,8 punts percentuals (una xifra gairebé idèntica a la observada fa 3 anys), i a Catalunya (amb dades de la EPA pel tercer trimestre del 2020) de 9,7 punts (1,1 punts menys que la de fa 3 anys). De totes maneres, la desigualtat de gènere pel que fa a la taxa d'activitat a Sant Cugat continua sent menor que la observada pel conjunt del país, malgrat no hagi retrocedit en aquest període.

TAXA D'OCUPACIÓ

La taxa d'ocupació de Sant Cugat es situa en el 64,9% (total de persones ocupades respecte al total de la població de 16 i més anys), i reula 2,1 punts percentuals respecte el mateix trimestre de l'any 2017,

a Catalunya aquest retrocés és de 1,6 punts. De totes maneres continua estant molt per sobre de la taxa d'ocupació del país, a saber, a una distància de 12,4 punts (una dada molt similar a la de ara fa 3 anys).

La diferència entre la taxa d'ocupació masculina (70,2%) i la femenina (60%) és a Sant Cugat de 10,2 punts percentuals a favor dels homes (una diferència 1,2 punts superior a la observada ara fa 3 anys). A nivell de Catalunya també existeix aquesta desigualtat i la diferència és molt similar a saber, de 11,4 punts percentuals, 0,9 punts superior a la de fa 3 anys.

ELS INACTIUS

Detectem un augment significatiu de les persones de 35 a 64 que treballen i estudien, les quals suposen un 40,7% del total d'aquest col·lectiu, una dada que fa 3 anys només era del 26,4%.

TAXA D'ATUR

El percentatge d'atur és a Sant Cugat de l'11,2%, una dada que ha crescut 4,3 punts percentuals respecte a la registrada l'any 2017 (6,9%). L'atur també s'ha incrementat pel conjunt del país, però només ho a fet en 0,6 punts (període entre el tercer trimestre del 2017 i el tercer trimestre del 2020). Tot i així, la taxa d'atur a la ciutat continua estant per sota de la observada pel conjunt del país (tot i que ara la diferència és de només 2 punts, mentre que fa 3 anys era de 5,7).

TAXA DE COBERTURA DELS ATURATS

La taxa de cobertura de les persones de Sant Cugat que es troben en situació d'atur és només del 32,5%, una dada 22,5 punts inferior a la registrada 3 anys enrere. Aquesta dada a nivell espanyol es situava en el 65% el mes d'abril de 2020, un percentatge molt superior a l'observat enguany a la ciutat.

ATUR I GÈNERE

La taxa d'atur masculina és a Sant Cugat del 8,3% mentre que la femenina és del 14%, la diferència enguany és de 5,6 punts percentuals, mentre que fa 3 anys la distància era només de 1,4 punts a favor dels homes també. Així doncs, la desigualtat de gènere s'incrementa entre les persones aturades, a saber, la taxa d'atur femenina es duplica respecte l'any 2017, mentre que la masculina s'incrementa poc més de 2 punts.

ATUR I NACIONALITAT

La taxa d'atur de la població estrangera de Sant Cugat (21,1%) és gairebé 12 punts percentuals més elevada que la dels nacionals espanyols (9,2%), una diferència molt similar a la observada fa 3 anys. Des de l'any 2017 l'atur entre els estrangers empadronats a la ciutat s'ha incrementat en pràcticament 5 punts percentuals, mentre que l'augment registrat entre els autòctons ha estat de 4 punts. Entre els estrangers, les situacions de desocupació afecten sobretot a les persones procedents del continent sud-americà i africà, en canvi, entre els que són originaris d'altres països de la UE pràcticament no es registren casos d'atur.

ATUR I EDAT

Si ens fixem en les dades d'atur de Sant Cugat i les segmentem per franges d'edat observem una gran diferència entre el percentatge de desocupats entre la població jove (17,6%) i la població adulta (8,7%). Una disparitat que s'ha accentuat molt en els darrers 3 anys, a saber, la taxa d'atur juvenil s'ha incrementat més de 8 punts, mentre que l'augment de l'atur entre la població de 35 a 64 anys ha estat de poc més de 3 punts percentuals en el mateix període de temps.

ATUR I BARRI DE RESIDÈNCIA

El percentatge d'atur a la zona 1 s'ha disparat enormement i enguany duplica la mitjana observada situant-te en el 23,1%. A la zona 4 l'atur observat és del 14,3% això vol dir que supera a la mitjana en 3 punts i n'augmenta gairebé 6 respecte al 2017.

ATUR I NIVELL D'ESTUDIS

El percentatge de desocupació entre les persones que estan en possessió d'una titulació d'estudis universitats és només del 6,1%, una dada pràcticament idèntica a la observada l'any 2017. En canvi, l'atur entre els ciutadans que disposen d'estudis mitjans (batxillerat superior i/o formació professional) arriba gairebé al 18%, una xifra que és més del doble de la registrada en la primera edició del Baròmetre (7,5%). Els enquestats que tenen un nivell baix d'estudis (elementals o menys) assoleix el 40,9% i gairebé multiplica per quatre la del 2017 (11,5%).

ATUR CRÒNIC

El 30% dels aturats de Sant Cugat porten un any o més en situació de desocupació. Així doncs l'atur crònic (persones que porten un any o més desocupades) baixa 10 punts percentuals respecte a l'any 2017 seguint la mateixa tendència que a Catalunya i Espanya.

L'atur crònic afecta en major mesura a les persones d'entre 35 i 64 anys (40,9%) a aquells que tenen un baix nivell d'estudis (44,4%), als residents a la zona 2 (55,6,5%) i als nacionals espanyols (35,7%).

ATUR I COVID-19

El 35% de les persones que actualment estan en situació d'atur han perdut la seva feina com a conseqüència de la crisi del coronavirus, la qual cosa ens posa de manifest que pràcticament la totalitat de l'increment del percentatge de desocupació que ha patit la ciutat en els darrers 3 anys es deu als efectes de la pandèmia.

El perfil dels aturats a causa de la crisi sanitària provocada per la pandèmia de la Covid-19 són sobretot els joves de 16 a 34 anys (44,4%), les persones que tenen estudis superiors (46,7%) i la població que resideix a la zona 4 (58,8%).

ATUR I SECTORS D'ACTIVITAT

La immensa majoria dels aturats provenen del sector serveis, a saber, el 80%, una proporció 10 punts inferior a la observada fa 3 anys (que era del 90%). Destaquem també que el 10% dels desocupats treballaven al sector industrial, una dada 5 punts superior a la del 2017.

El 43,3% dels aturats que provenen del sector serveis desenvolupaven la seva activitat laboral en l'àmbit de la hostaleria, la restauració, el turisme, les tasques de la llar i les cures. El 40% treballaven en el comerç i la prestació de serveis en general (electricistes, advocats, banquers, transport i logística, etc.). Només el 16,7% ho feien en àmbits més relacionats amb la tecnologia, el disseny, les arts gràfiques i la comunicació.

ATUR SEGONS LA SITUACIÓ LABORAL ANTERIOR

Gairebé la meitat de les persones aturades de Sant Cugat eren treballadors assalariats amb contractes temporals (els més vulnerables sobretot en situacions de crisi), per bé que un gens menyspreable 42,1% eren assalariats amb contractes indefinits, cosa que posa de manifest la magnitud de la crisi provocada per la pandèmia. Les dades també ens fan palès que un 10,5% dels actuals desocupats de la ciutat eren autònoms, i d'aquests el 75% eren empresaris amb treballadors al seu càrrec.

LLARS AMB TOTS ELS MEMBRES ACTIUS A L'ATUR

A Sant Cugat el percentatge de llars amb tots els seus membres actius a l'atur es quadruplica d'ençà l'any 2017 arribant gairebé al 3%, cosa que suposa un increment de 2,1 punts percentuals. De totes maneres aquesta proporció continua estant per sota de la registrada tant pel conjunt de Catalunya (4,6%), com pel total d'Espanya (6,2%), per bé que en aquests 3 anys el percentatge d'aquesta tipologia de

llars a nivell català i espanyol s'ha mantingut estable.

Aquesta situació afecta en major mesura a les llars unipersonals (7%), a les famílies monoparentals (11,2%) i a les que resideixen a la zona 1 (8,1%).

ERTOS

Gairebé una quarta part dels ocupats de Sant Cugat pateix o ha patit una situació d'ERTO des de l'inici de la crisi fins a mitjans del mes d'octubre (23,6%), i d'aquests el 37,3% encara està en aquesta situació. És a dir, gairebé el 9% de les persones ocupades de la ciutat estan actualment en ERTOS, mentre que un 14,8%, tot no ja no estar afectats per aquests expedients, s'hi han vist involucrats en algun moment des del març fins ara.

El 45% i 30,4% dels treballadors residents a la zona 1 i 4 respectivament han estat afectats per un ERTOS, uns percentatges significativament superiors a la mitjana observada. De fet, gairebé el 13% de les persones treballadores que viuen a la zona 4 actualment encara estan afectades per aquests expedients, una dada 4 punts percentuals superior a la mitjana. En canvi, els treballadors residents a la zona 2 són els menys afectats pels ERTOS.

PLURIOCCUPACIÓ

El percentatge de persones ocupades a Sant Cugat que disposen de més d'una feina remunerada (pluriocupats) és del 16%, una dada 4 punts percentuals superior a la registrada l'any 2017.

aquest fenomen afecta de forma força transversal als ocupats, independentment dels sectors d'activitat, la situació laboral la remuneració i/o les característiques sociodemogràfiques.

SECTORS D'Ocupació ON S'INSEREIXEN ELS OCUPATS

De la mateixa manera que 3 anys enrere, la immensa majoria de les persones ocupades de la ciutat treballen al sector serveis (75%, una dada 2 punts inferior a la registrada l'any 2017). El 19,8% ho fan a la indústria (una proporció 5 punts percentuals superior a la observada en la primera edició del Baròmetre). Un 4,4% de la població ocupada de la ciutat desenvolupa la seva activitat professional a la construcció (2,6 punts percentuals menys que fa 3 anys). Mentre que els treballadors ocupats en el sector agrícola no arriben al 0,5%.

Les dades obtingudes enguany per Sant Cugat sobre el pes que tenen els diferents sectors d'activitat on s'ocupen les persones que treballen ens mostren un augment significatiu dels ocupats en el sector industrial durant els darrers 3 anys, assolint així una xifra d'ocupació en el sector 2,3 punts percentuals superior a la registrada pel conjunt del país durant el tercer semestre del 2020.

SECTOR DE LA CONSTRUCCIÓ

Les persones que treballen al sector de la construcció són fonamentalment homes, i gairebé el 58% són autònoms i/o empresaris. Per bé que la temporalitat dels assalariats que treballen a la construcció no és gens elevada, a diferència de fa 3 anys.

SECTOR SERVEIS

Gairebé el 85% de les dones ocupades treballen al sector serveis, el qual està altament feminitzat. És un sector on el 17,5% dels treballadors assalariats tenen contractes temporals (una dada molt més elevada que la registrada per la resta de sectors). També destaca perquè el 42,5% de les persones ocupades en aquest sector afirmen tenir algunes, certes o moltes dificultats per arribar a final de mes (una dada molt superior també a la resta de sectors). A més, el 9,1% de les persones que hi treballen pateixen carència material servera, una proporció que és del 0% en tots els altres sectors d'activitat.

SECTOR INDUSTRIAL

En el sector de la indústria hi predominen els homes. Gairebé totes les persones que s'ocupen en aquest sector d'activitat són assalariades, a saber, més del 93%. Pràcticament el 97% dels ocupats a la indústria tenen un contracte laboral indefinit, i gairebé el 76% assegura que arriba a final de més amb facilitat, certa facilitat o molta facilitat.

ELS AUTÒNOMS

A Sant Cugat, enguany, el 20,1% de les persones que treballen són autònoms, una dada 3,2 punts percentuals inferior a la registrada l'any 2017, per bé que continua sent superior a la mitjana catalana (15,5%). La diferència entre Sant Cugat i el país en aquest sentit és ara de 4,6 punts, mentre que fa 3 anys era de 7,3 punts. Durant aquests 3 anys, a Catalunya, la proporció d'autònoms/empresaris s'ha mantingut força estable en comparació a la ciutat, ja que la xifra només ha caigut 0,6 punts.

El perfil/tipus ideal dels autònoms de Sant Cugat és el d'un home d'entre 35 i 64 anys que s'ocupa fonamentalment en el sector serveis o el de la construcció, i que en el cas de tenir treballadors a càrrec té un sou superior als 2.400€ mensuals.

També destaca el fet que els autònoms (59.7%) tenen molta més por que els assalariats (34%) de perdre la feina, que gairebé una quarta part està en situació de probresa, i que un 58,1% ha patit una reducció del seu salari com a conseqüència de la pandèmia del coronavirus (una disminució que en més del 20% dels empresaris amb treballadors a càrrec ha superat el 75% dels ingressos mensuals). En canvi, la reducció salarial en el cas dels assalariats ha afectat al 27,3% del col·lectiu.

ELS ASSALARIATS I LA TEMPORALITAT CONTRACTUAL

El percentatge d'assalariats de Sant Cugat amb contractes indefinits augmenta 9,2 punts percentuals del 2017 al 2020 situant-se en el 85,8%, mentre que els contractes temporals han passat del 23,4% a representar el 14,2%. Aquest canvi també s'observa pel conjunt del territori català, tot i que es produeix de forma menys accentuada, a saber, l'increment de la contractació indefinida a Catalunya durant aquest període ha estat de 2,7 punts percentuals passant del 77,8% al 80,5%.

La proporció de contractes temporals de les persones assalariades que viuen a Sant Cugat era pràcticament idèntica a la observada pel conjunt del territori català l'any 2017 (al voltant del 77%), ara, en canvi, la temporalitat a la ciutat es situa 5,3 punts percentuals per sota de la catalana (12,2% VS 23,4%).

Les persones assalariades que pateixen uns majors índex d'eventualitat contractual (contractes temporals) són els joves (16-34 anys), les persones amb un nivell d'estudis inferior als universitaris, els treballadors que viuen en llars unipersonals o de caràcter no tradicional, els assalariats del sector serveis i/o els que treballen a temps parcial. A més, la meitat tenen por a perdre la feina a causa de la pandèmia, més del 60% assegura patir dificultats per arribar a final de més, el 41% ha vist reduït el seu salari com a conseqüència de la pandèmia, i gairebé el 30% cobra un sou net mensual de com a màxim 900€.

Aquells que estan en possessió d'una titulació universitària, els assalariats que treballen al sector industrial, els adults d'entre els 36 i 64, així com els que treballen a temps complert són els col·lectius amb una major estabilitat laboral (assalariats que tenen un contracte indefinit). El 65,4% d'aquest col·lectiu afirma arribar a final de mes amb facilitat, certa facilitat o molta facilitat, el 66,5% cobra més de 1.500€ nets mensuals, i el 75,1% no ha vist reduït el seu salari a causa de la pandèmia.

Pel que fa a la durada dels contractes temporals que tenen les persones

assalariades de Sant Cugat, observem que més del 70% no superen els 6 mesos, i que només el 29,5% d'aquests contractes tenen una durada superior al mig any. Fa 3 anys el percentatge de contractes temporals d'una durada superior als 6 mesos era del 37,5%, a saber, més de 8 punts percentuals superior. La temporalitat doncs es fa més precària perquè la durada dels contractes disminueix significativament.

TIPUS DE JORNADA LABORAL DELS OCUPATS

Enguany, del total de persones ocupades, el 87,1% treballen a jornada completa i el 12,9% ho fan a temps parcial. Això vol dir que en els darrers 3 anys la proporció de persones treballadores que tenen jornades parcials ha disminuït en gairebé 5 punts percentuals.

Aquest any 2020 la parcialitat de la jornada a la ciutat és pràcticament la mateixa que la registrada a nivell nacional (al voltant del 13%). Mentre que en el període 2017-2020 el pes de les jornades a temps parcial s'ha reduït al voltant de 0,5 punts percentuals tant a Catalunya com a Espanya.

El perfil dels sancugatencs/ques ocupats que treballen a temps parcial respon al d'una dona, una persona jove de 16 a 34 anys, gent amb un nivell d'estudis inferior als universitaris, treballadors residents a la zona 1, persones que viuen en llars no tradicionals, i/o persones que treballen al sector serveis.

A més, gran part dels ocupats que treballen a temps parcial tenen un contracte temporal (70%), cobren com a màxim 900€ mensuals nets (50%), tenen por a perdre la feina per culpa de la pandèmia (55%), i tenen algunes, certes o moltes dificultats per arribar a final de mes (51,2%).

A Catalunya, durant el període 2016-2019 el treball involuntari a temps parcial s'ha reduït gairebé 15 punts percentuals, en canvi, a Sant Cugat, del 2017 al 2020 aquesta reducció només ha estat de 4,5 punts. De tal manera que enguany, la taxa de treball involuntari a temps parcial a la ciutat (46,3%) es situa gairebé 5 punts percentuals per sobre de la registrada pel conjunt de país.

POR A PERDRE LA FEINA PER LA COVID-19

El 39% de les persones de Sant Cugat que actualment treballen tenen por de perdre el seu lloc de treball o la seva activitat laboral per culpa de la pandèmia.

El retrat robot dels ocupats que més amoinats estan per por a perdre la seva feina comparteix totes o alguna d'aquestes característiques: ser nacional no espanyol (no provinent de països de la resta de la UE), residir a les zones 1 i 4, viure en llars monoparentals o no tradicionals, tenir un nivell d'estudis inferior als universitaris, estar o haver estat afectat per un ERTU, ser empresari/autònom, ser assalariat amb un contracte temporal, treballar a temps parcial, i/o percebre una retribució mensual de com a màxim 1.200€.

El 77% dels treballadors pobres i el 86,4% dels que pateixen una situació de carència material severa temen pel seu lloc de treball.

SALARI MENSUAL NET DELS OCUPATS

El 40% de les persones treballadores empadronades a la ciutat tenen un salari mensual net que no supera els 1.500€ (una dada 7 punts inferior a la registrada 3 anys enrere). El 35,5% cobren entre 1.500€ i 2.400€, una proporció 3,1 punts superior a la del 2017. En canvi el percentatge d'ocupats que cobra més de 2.400€ nets mensuals passa del 20,5% al 25,1%, un increment de 4,6 punts percentuals. Per tant, es redueix la proporció dels salaris més baixos i s'incrementa lleugerament la dels salaris mitjans i alts.

Les persones ocupades residents a Sant Cugat que tenen uns salaris més baixos (inferiors a 1.501€ nets mensuals) presenten totes o alguna d'aquestes característiques: dones, joves de 16 a 34 anys, treballadors que no estan en possessió d'una titulació universitària, assalariats amb un contracte temporal, treballadors que no tenen una jornada laboral a temps complert, residents a la zona 1, persones ocupades al sector serveis, i/o treballadors que estan o han estat afectats per un ERTU.

En canvi, els ocupats empadronats a la ciutat amb uns salaris més elevats (més de 2.400€ nets mensuals) tenen totes o alguna de les següents característiques: homes, persones de 35 a 64 anys, treballadors amb possessió d'una titulació universitària, empresaris/autònoms amb treballadors, assalariats amb contractes indefinits, ocupats que fan feina al sector industrial, treballadors amb jornades a temps complert i/o residents a la zona 2.

AFECTACIÓ SALARIAL DE LA COVID-19

Un terç del total de persones ocupades de Sant Cugat del Vallès han vist reduït el seu salari com a conseqüència de la crisi econòmica i sanitària provocada per la pandèmia de la Covid-19. Menys d'un 2% afirma que el seu salari s'ha incrementat, mentre que el 65% restant no ha notat cap canvi significatiu al respecte i mantenen, més o menys, el mateix sou que tenien abans de l'aparició del virus.

El retrat robot de les persones ocupades residents a Sant Cugat que han patit una reducció del seu salari per culpa de la pandèmia presenta totes o alguna d'aquestes característiques: ser autònoms (amb i sobretot sense treballadors a càrrec), ser assalariats amb un contracte temporal, haver estat i sobretot estar actualment afectat per un ERTU, ser un treballador en situació de pobresa i/o carència material severa, residir a la zona 1, i/o viure en una llar monoparental.

Una mica més de la meitat dels ocupats que han patit una reducció salarial com a conseqüència de la pandèmia han hagut de fer front una retallada inferior al 25%. Aquesta retallada ha estat d'entre el 25% i el 30% per gairebé un terç d'aquests treballadors. Gairebé un de cada deu ocupats ha vist com els seus ingressos s'han reduït entre un 51% i un 15%, i pràcticament un de cada set ha vist minvar el seu sou més d'un 75%.

El percentatge de reducció salarial ha estat més acusat en el cas dels treballadors pobres (gairebé el 70% han patit reducció superior al 25%), i d'aquells que pateixen carència material severa (pràcticament un quarta part d'aquests treballadors han patit una retallada salarial de més del 75%).

Aquesta reducció dels ingressos provinents del treball també ha estat molt acusada entre els treballadors autònoms (més d'una quarta part ha vist reduït el seu salari entre un 51% i un 75%), els empresaris amb treballadors a càrrec (quasi una quarta part ha sofert una disminució salarial superior al 75%), i les persones ocupades a temps parcial (el 40% de les quals ha patit una retallada de més de la meitat del sou).

